

BMSZKI

X. Kerület Előd utca 9.

Előd Éjjeli menedékhely és

Nappali melegedő

2015. évi Szakmai beszámolója

Készítette: Biczók Zoltán és Gregus Noémi

Bevezetés

Az I/2000. SZCSM rendelet 107. paragrafusa értelmében az éjjeli menedékhely lehetőséget biztosít hajléktalan személyek részére éjszakai pihenésre, személyi tisztálkodásra, személyes ruházat tisztítására, étel melegítésére, étkezésre, a betegek elkülönítésére, közösségi együttlétre.

Az éjjeli menedékhely este, illetve éjszaka legalább napi 14 órát tart nyitva. Az éjjeli menedékhely az előforduló konfliktushelyzetek megelőzésére, illetve kezelésére a nyitva tartási időben szakképzett munkaerővel ügyeletet biztosít.

Az éjjeli menedékhelyen legalább napi 4 órában szociális munkás alkalmazásával szociális munkát kell végezni. A szociális munka körébe tartozik különösen a szociális információk biztosítása, az ellátást igénybe vevő jogosultságaira vonatkozó tanácsadás.

Az Előd éjjeli menedékhely minden nap 18 órától másnap reggel 8 óráig tart nyitva, illetve a nappali melegedő a téli időszakban a hét minden napján 9. 30 - 17. 30-ig fogadja az idelátogatókat. Intézményünket 7 hónapnál nem régebbi tudósúró igazolással veheti igénybe bárki, aki betöltötte a 18. életévét és személyazonosságát igazolni tudja, valamint önellátásra képes. Az éjjeli menedékhelyünk csak férfiakat fogad.

A menedékhely a két szintjén összesen nyáron 140, télen 232 fő befogadására alkalmas.

Intézményünk

Intézményünk saját profilját tekintve - melyben egyedülálló a Fővárosi hajléktalan ellátók között – teljesen alacsonyküszöbű éjjeli menedékhely és nappali melegedő, mely teljes nyitva tartási idejében bármikor fogadja ügyfeleit.

Továbbra is azt gondoljuk, szükség van egy olyan alacsonyküszöbű ellátási formára, fapadra a rendszerben, amelyik állapottól függetlenül – gondolunk itt például az erős alkoholos befolyásoltságra, higiénés állapotra – bármilyen napszakban fogadja és ellátja ügyfeleit.

Szállónkon működtetünk egy úgynevezett „utcás” szobát a normál elhelyezéseink mellett, melynek ágyaira az említett célcsoportot tudjuk elhelyezni szükség esetén, valamint az utcai gondozó szolgálatok által beszállítottakat tudjuk fogadni. Utóbbit a Menhely alapítvány diszpécser szolgálata koordinálja az utcai szolgálatok és intézményünk között.

A BMSZKI éjjeli menedékhelyei közül szállónk lett kijelölve arra, hogy azon ügyfelek részére nyújtson szállást többek között, akik más intézményeinkben nem vállaltak semmilyenfajta együttműködést, vagy átmeneti szállóinkon felhalmozott térítési díjtartozásukat nem tudják, nem akarják rendezni, és / vagy magaviseleti problémáik miatt máshová nem tudtak beilleszkedni.

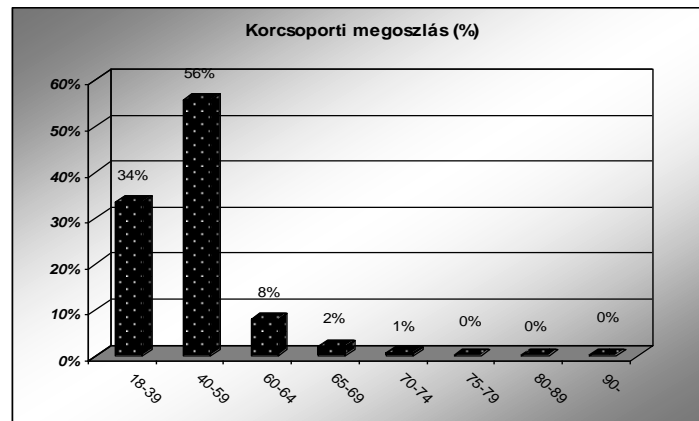
Intézményünk nem nyújt fix ágyas elhelyezést lakóinak, viszont igyekszik minden segítséget megadni továbblépésükhöz. Alapvető célunk, hogy az itt lakó ügyfeleinket minél előbb megfelelőbb lakhatási formákba tudjunk juttatni.

Az épület kialakítása - nagy létszámú szűk alapterületű szobák, emeletes ágyak, nyomasztóan szűk terek, ablak nélküli folyosók – egyébként sem megfelelő arra, hogy embereket huzamosabb ideig lakassunk szállónkon.

Szakmai Munkánk

Általánosságban ügyfélkörünk összetételét tekintve sajnos azt kell megállapítanunk, hogy az elmúlt évekhez képest továbbra sem javultak az aktív korú férfiak lakhatási körülményei. Sokan kényszerülnek éjjeli menedékhelyekre általában lakásvesztés, megromlott családi kapcsolataik vagy épp valamilyen függőségük miatt.

Az elmúlt évekhez viszonyítva a korcsoportonkénti megoszlásban nem volt változás tapasztalható, ezt láthatjuk a következő grafikonon is. Viszont a 18 és 39 év közöttiek esetében igen, túlnyomó részt 25 éven aluli ügyfél érkezik hozzánk.

Ennek háttérében az állami gondozási rendszer hiányosságai állhatnak, valamint egyre több fiatal kerül utcára azért, mert valamilyenfajta függőséggel bír, ezért elvágja a biztos lakhatáshoz és családi kapcsolatokhoz vezető, visszavezető utat.

De jellemzően mindig van olyan 25 év alatti fiatal ügyfelünk is, aki korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt áll. Nekik természetesen nem a mi intézményünk a megfelelő ellátási forma, viszont a rendszer hiányosságai miatt szinte csak minket tudnak igénybe venni a már korábban említett alacsony küszöbű ellátásunk miatt. Sajnos továbbléptetésük szinte lehetetlen, sokszor a legtöbb, amit tehetünk, hogy a gondnokaikkal kapcsolatot tartunk, képviseljük érdekeiket, esetleg adagoljuk pszichoaktív gyógyszereiket a kezelő orvosokkal kapcsolatban tartva. Viselkedési, kommunikációs, életvezetési zavarai egyszerűen nem teszik lehetővé, hogy valamilyen magasabb lakhatási forma felé irányítsuk őket a hajléktalan ellátó rendszeren belül. Azon kívül pedig zárt ajtókon kopogtatunk mindenhol az elhelyezésüket tekintve, nincs kialakult rendszer ezen fiatalok tartós lakhatási igényeik megoldására.

Az aktív korosztályba tartozó ügyfeleinket tekintve az elsődleges célunk mindig a továbbléptetésük valamilyen jobb, magasabb színvonalú lakhatási forma felé. Tulajdonképpen e köré épül az elvégzett szociális és mentálhigiénés munkánk is, rengeteg energiát fordítunk életvezetési és segítő beszélgetéseinkre.

Mindezek mellett kollégáink a szinte folyamatos konfliktuskezelés miatt nagy nyomás alatt dolgoztak nap, mint nap, a korcsoporti, valamint a különböző függőségekkel bíró ügyfeleink között kialakuló feszültségek miatt. Ez az egyfolytában fennálló helyzet képzett, és mentálisan teljesen kvalifikált kollégákat igényel, és sajnos elmondható, hogy gyakran nincs idő mélyebb, szorosabb szociális munkát végezni.

Az aktívkorú ügyfeleinkre még mindig jellemző az alkoholizmus, az általános leromlott fizikai és mentális állapot. Sok ügyfelünknek az egyetlen ellátási forma a miénk, jellemzően jövedelemmel sem rendelkeznek. Minimális az esély arra, hogy valaha vissza tudjuk vezetni őket a társadalmilag elfogadott normál életvitel felé.

A szállónkon lakó fiatal, valamilyen függőséggel bíró ügyfeleinkkel végzett munka talán a legnehezebb, legmegterhelőbb stábunk részére. A tavalyi évben nagy számban jelentek meg a valamilyen „designer” drogokat használó, minden más hajléktalan ellátó intézményből eltanácsolt, „kitiltott” ügyfelek. Ez teljesen új helyzet elé állított bennünket a tavalyi évben, nem sokat tudtunk a különböző drogokról, a drogot használó ügyfeleink viselkedési formáiról, elvonási tüneteiről, beszűkült kommunikációjuk és tudatállapotuk mértékéről.

Ez a jelenség először ritkábban jelent meg, aztán minden napossá nőtte ki magát. Teljesen új feladatokat rótt ránk ezeknek az ügyfeleinknek a napi szintű ellátása, kihívást jelentett mind szakmailag, mind emberileg.

Az Előd éjjeli menedékhelyén és nappali melegedőjében az év második felére már koncentráltan jelentek meg egyéb intézményekből eltanácsolt, kitiltott, vagy épp utcán élő, különböző függőségekkel rendelkező fedél nélküliek. A téli ellátás kezdetére a menedékhelyünket használók körül-belül 90%-a valamilyen drog függőséggel bírt.

Ekkor ügyfélkörünket szenvedélybetegségeik alapján két nagy csoportba soroltuk:

- Alkoholfüggőségben szenvedők,
- Valamilyenfajta drogot használók (orális, illetve intravénás felhasználók).

Minden ügyfelünk napi ellátása egy helyen történt, és amellett, hogy szinte lehetetlen volt a két csoportot külön elszállásolni normál működés közben, szembesültünk azzal, hogy a felsorolt csoportok tagjai sem tudnak akklimatizálódni a jelenleg adott körülmények között.

Ez rengeteg feszültséggel járt nap, mint nap, nehezen illetve egyáltalán nem tudták tolerálni az egymás függőségeivel járó deviáns magatartási formákat.

A jelenlegi tudásunk szerint ennek a következő okai lehetnek:

- Generációs különbségek a szerhasználó – javarészt – fiatal, és – javarészt – idősebb korosztályból kikerülő alkoholfüggők között,
- Szerhasználó ügyfeleink jellemzően bűnöző életmóddal élik napjaikat, hogy valamilyen szerhez tudjanak jutni mindennap, nagyon hamar kikerülnek a családi kötelékekből, ismeretlen számukra az önellátás fogalma, míg
- Alkoholfüggő ügyfeleink általában éltek már normális közegben, nem ismeretlen számukra a család és a munka fogalma, megvetik a fiatalabb korosztály viselkedési és függőségi formáit.

Az alkoholbetegségben szenvedők ellátására már fel voltunk készülve, ez nem egy új keletű probléma a hajléktalan létben, már - már mondhatnánk, hogy természetes velejárója.

A különböző drogokat használókra azonban nem, valamint a tömeges megjelenésük miatt kialakult helyzetekre sem. A számtalan fajta szertől, amik manapság a drog-piacon keringenek teljesen különböző viselkedési formákat produkáltak, produkálnak ügyfeleink. Kezdetben szinte minden nap mentőt kellett hívni valakihez, mert számunkra teljesen ismeretlen tünetekkel kellett szembenéznünk. A szimpla ájulástól a meztelenre vetkőzéses őrtjöggesen keresztül minden megtalálható volt.

Mi azt gondoltuk már a szerhasználók megjelenésekor is, hogy ezeket az embereket mindezek ellenére sem szeretnénk kizárni szolgáltatásainkból, inkább más alternatíva felé gondolkoztunk. Tudomásunk volt, van arról, hogy szinte már sehova nem mehetnek be rendszeresen, és egyébként is azt gondoljuk, hogy nem az a megoldás, ha mi is kirekesztjük őket. Ez a réteg jelen van, és számuk sajnos rohamosan növekszik a hajléktalanok körében.

Először is megpróbáltunk tavaly minden lehetséges szervezetnél és fórumon tájékozódni ezekről a szerekről, velejáróikról, egészségügyi veszélyeikről. Tulajdonképpen mindenhol falakba ütköztünk, hiszen ezeknek a „designer” drogok névre keresztelt szereknek az összetevőit senki sem ismeri, és a terjedésük is elképesztően gyors. Némelyiket ráadásul teljesen legálisan meg lehet vásárolni, például az interneten keresztül.

Arra jutott teamünk, hogy a sok ismeretlenes tényező ellenére is megpróbál közelebb kerülni ehhez a csoporthoz, és igyekszik kialakítani egy minden ügyfelünk számára élhető közeget.

Nagyon sok beszélgetéssel, mentális gondozással, konfliktuskezeléssel, az ősszel már ott tartottunk, hogy ügyfeleink maguktól beszámoltak függőségeikről - legalább is elismerték -, arról hogy mit használtak, azt hogyan használták. Ha szükségesnek érezték segítséget kértek, amit nagy előrelépésnek gondoltunk, és gondolunk most is.

Viszont a konfliktusok száma lakóink között nem változott, ez elég nagy terhet rakott az amúgy is leterhelt kollégáink vállára, ráadásul szép lassan kiszorult a szállóról pont az az ügyfélkör, melyet mindenképp el szerettünk volna látni, akiknek ez a szálló jelenti az egyetlen lakhatási lehetőséget az utcai léten kívül. Úgy gondoltuk, valahogy mindenképp külön kell elszállásolni droghasználó ügyfeleinket, mert ha úgy maradt volna a helyzet, akkor választanunk kellett volna ügyfél és ügyfél között.

Úgy döntöttünk, hogy pályázni fogunk „befogadó” szálláshely működtetésére a Hajléktalanokért Közalapítvány által kiírt pályázatok egyikén. Pályázatunkat az intézmény ’védett’ szintjére – mely fizikálisan is lehet külön bejáratú - írtuk meg és adtuk be, majd nyertünk meg.

Pályázatunkban arra vállalkoztunk, vállalkozunk, hogy a menedékhely egy fizikálisan is elkülönített épület részében a valamilyenfajta drogot használó ügyfeleinknek alacsonyküszöbű szállást biztosítunk maximum 40 fő részére 2015. 11. 01 – 2016. 03. 31 közötti időszakban.

A nyertes pályázat szerint biztosítunk még:

- 1 fő szociális munkás és 1 fő egészségügyi szakápoló jelenlétét,
- heti rendszerességgel 2 óra pszichológus elérhetőségét a menedékhelyen,
- kétheti rendszerességgel ártalomcsökkentő csomagokat,
- használt fecskendők, fertőző kötszerek szakszerű tárolását.

A pályázat megírásakor arra gondoltunk, hogy foglalkozunk nap, mint nap egy olyan réteggel a hajléktalanságon belül, mely pillanatnyilag ellátatlan, stigmatizált a szenvedélybetegségeik miatt, lakhatásuk az életvitelük miatt hosszabb távon nem megoldott, főként a téli időszak alatt veszélyeztetettek. Ennek a csoportnak az ellátása külön odafigyelést és szakértelmet igényel, ami nem kérdés véleményünk szerint. Tapasztalatokról még nem nagyon tudunk beszámolni mivel a program csak két hónapja fut, viszont annyit bizton állíthatunk, hogy eddig a program maximálisan elérte célját. Kollégáink beszámolóiban olvashatunk erről bővebben.

Azt gondoljuk – természetesen ettől a pályázattól függetlenül -, hogy annak előbb-utóbb beláthatatlan következménye lesz, ha ez a réteg ellátatlanul marad a főváros különböző kerületeiben, közterületein.

Perlaki Péter Zsolt

„Amíg az előző év elsősorban a változásokról és az új kezdetekről szólt, úgy 2015 azon folyamatok beérésének, fixálódásának jegyében telt.

Az első és legfontosabb folyamat a megváltozott dolgozói kollektíva beérése volt. A 2014 végén felvett, illetve más úton hozzánk kerülő munkaerő beszkokása és kibontakozása végre látható irányba terelte az intézmény arculatát. Ennek a változásnak olyan pozitív megnyilvánulásai vannak, mint az Aradi Erika és Baranyai József kollegák által megvalósított elterelő csoport, amely annak az előremutató gondolkodásmódnak a folyománya, amely lehetővé teszi azt, hogy alternatívát ajánljuk a kábítószerfüggő lakóink számára. De itt említhető egy kalap alatt az, hogy Tóth Sándorné kolleganőnk saját maga főzött ételt százötven főre szilveszterkor csupán azért, hogy lakóink emberibb körülmények között tölthessék az ünnepeket. **Fontos tudni, hogy ezen példák nem kötelességteljesítések, hanem olyan önként vállalt feladatok, amely fejhajtás a szakma és az emberi hozzáállás előtt.**

Sajnos nem csak pozitív előjelű események gyűrűztek át a 2014-es évből, hanem problémák, megoldandó feladatok is. **A legjelentősebb ebből a már említett kábítószerfüggő fiatalok – túlzás nélkül – ostroma. A megjelenő réteget ellenben szállónk, a legtöbb budapesti menedékhelyjel szemben nem lesöprendő gondként, hanem megoldandó feladatként kezelte.** A team erre adott válaszreakciója a „Védett szint”, melynek egyelőre találhatóbb nevet nem találtunk. Mivel az újonnan megjelent réteg nem csupán elméleti szintű problémákat okozott, hanem komoly feszültség volt megfigyelhető az alkoholfüggő elsősorban idősebb és a kábítószerfüggő elsősorban fiatalabb réteg között, ezért megszületett egy ötlet. Az ötlet alapja az volt, hogy biztosítsunk helyet azoknak a szerhasználóknak, akik nem leszokni kívánnak, csupán egy ágyat ahol lehajthatják fejüket és valamennyire emberi, konfliktusmentes környezetet. A megcélzott célréteg pedig telitalálat lett. Az alapszinten érezhetően nyugodtabb lett a légkör, a „védett szinten” pedig olyan fiatalokat ismerhettünk meg így, akik valóban értékelték az erőfeszítéseinket és többnyire megbecsülték a nekik nyújtott lehetőséget.

Ezeknek a sikereknek azonban van árnyoldala is. Mégpedig az, hogy a kollegákkal tartunk a megszűnéstől. Tudjuk, hogy a pályázat, melyet megnyertünk csupán márciusig finanszírozza a működési költségeket, holott a megkezdett munkát nem a kukába dobni, hanem folytatni kellene. Sajnos egy kívülálló számára csupán megfoghatatlan eredményeket tudunk felmutatni, azon kívül, hogy „harminc fő aludt bent éjjelenként”.

Pedig sokkal nagyobb eredményekről van itt szó. Kezdve azzal, hogy jelentősen csökkentett egy olyan negatív tendenciát, amely esetén a reményvesztett alkoholfüggőt ügyfelünknek lehetősége nyílt megismerkedni a kábítószeres világával, vagy éppen „szakszerű” tanácsot szerzett be arról, hogy milyen típusú gyógyszert szerezzen be az alkohol mellé. Arról nem is beszélve, hogy rendkívüli sikernek érzem azt, hogy olyan emberek felé tudtunk nyitni, akik egyrészt igénylik a speciális figyelmet, másrészt sehol máshol nem találtak maguknak valódi befogadó helyet. Olyan intézményt, ahonnan nem megszabadulni akartak tőlük, ráadásul a lehető leghamarabb. Ennek pedig érezhető hatásai vannak, ám sajnos nem mérhetőek.

A szakmai átalakulás másik pillére pedig az olyan jellegű szociális munka elindulása az Előd utcában, amire már korábban is igény lett volna. Egyfelől a nyár elején megkezdődött az a fajta szociális munkavégzés, melynek keretében minden szociális munkás elkezdett ügyfeleket felszipantani, hogy az alapszintű igényfelmérés és segítői munka megkezdődhessen. És bár ezek nagy része annyiban végződött, hogy elirányítottuk ügyfeleinket FET csoport felé, ahonnan bár jócskán szivárogtak vissza, vannak olyanok, kik a mai napig az Elődnél megfelelőbb körülmények között laknak a BMSZKI valamely átmeneti szállóján.

A másik fontos oldala ennek a pillérnek Cseri Erika csatlakozása volt a teamhez, aki nem ügyeleti feladatokat lát el, hanem az esetkezelő munka mélyebb rétegeit látja el. Ez számunkra is nagy könnyebbség, hiszen a szolgáltatásainkat igénybe vevő ügyfélkörünk jelentős részével kezdődött el a munka és mi is bátran irányíthatjuk hozzá azokat, akik úgy gondoljuk, hogy részletesebb, komolyabb munkát igényelnek azért, hogy a körülményeiken javíthassunk.

Személyes meglátásom az, hogy az Előd utca előtt jelen pillanatban két nagy feladat áll. Az egyik az, hogy megoldjuk a fentebb említett „védett szint” jövőjét, hiszen látjuk azt, hogy ez egy jó irány. Természetesen tartunk tőle, hogy ehhez támogatást nem fogunk kapni és saját erőnkől kell majd úgy-ahogy megoldani. Talán mindezt kevés munkaerővel, kármentő csomag és egészségügyi személyzet nélkül. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy ez esetben is folytatnunk kell a munkát, hiszen nem csupán jó, hanem különleges dolog indult el itt nálunk.

A másik meglátásom pedig az, hogy meg kell ismertetnünk az Előd utca nevét a kívülállókkal. Ez nem csupán ránk, hanem az egész BMSZKI-ra vonatkoztatható, hogy úgy látom nincsen kifelé menedzselve az intézményrendszerünk. Hasonlítsuk csak össze bátran, hányan ismerik a nevünket, úgy gondolom borzasztó lehet az összkép.

Tehát maradva az Előd utcánál, menedékhelyünknek egyfajta marketingstratégiára lenne szüksége annak érdekében, hogy a budapestiek előtt ismert legyen a nevünk. Úgy gondolom, ez kulcsfontosságú szempont lehetne, ha az emberek tudnák azt, hogy lehet hozzánk adományt hozni, vagy éppen abban, hogy néhányan hol keressék szerettüket. Természetesen egy ilyen stratégia kidolgozása nem szakterületem, de bátran lehetne nyitni a televízió, az újságok és az online média felé. Az „Előd utca” kifejezésre a harmadik találat a szállónk, közvetlenül a vietnami étterem fölött, amely csupán egy száraz információhalmaz, az elérhető legnagyobb közösségi oldalon pedig Balatonszárszó egyik utcáját dobja fel. Úgy gondolom ez mind változtatható, főleg egy bátor teammel és még inkább bátor vezetéssel, tudva azt és elfogadva, hogy a figyelő szemek a kellemetlent is észreveszik.”

Dobszai Szabina

„A 2015-ös év vezérfonalát sajnos egy akut és egyre növekedő probléma okozta: ez nem más, mint a szerhasználók egyre magasabb számban való megjelenése. A helyzetet még tovább rontja, hogy ezek a lakók, általánosan mind 35 éven aluli fiatalok, de olyanok is akadnak, akik éppen átlépték a nagykorúság határát. A „designer” drogok térnyerésével a használók sokkal kevesebb pénzért be tudják szerezni a napi adagjukat, ami akár 5-6 szúrás is lehet naponta. Ezek a fiatalok a serdülőkor és a fiatal felnőttkor szélén állnak, önismeret, tapasztalatok és minták nélkül. A személyiségjegyeik már kialakultak, viszont a hozott jegyek mellé sokat kell tanulni. Az elsődleges szocializációs közegnek a családnak kellene lennie, ennek ellenére sok esetben például: az állami gondozás miatt ez a folyamat teljesen kimarad, vagy csak részben valósul meg. Elmondható, hogy a szállónkon a szerhasználat az illegális és legális kábítószeres használatára és/vagy felírt gyógyszerek nem megfelelő szedésére vonatkozik. A fiatalok szerhasználati szokásai folyamatosan változnak, nagy befolyása van a piacnak és az aktuális trendnek.”

Aradi Istvánné

„A tavalyi év a szálló életében elég nagy kihívás volt, mind a lakók mind a kollegák életében. Adódott ez a team megújulásából, ami az ügyfelek és a kollegák részére is új helyzetet teremtett, valamint az éjjeli menedékhelyen a létszám folyamatos növekedése is új feladatok elé állított minket. Az előző év nagy feladata volt, a team összekovácsolódása, megtanulni együtt dolgozni, különböző személyiségünket úgy használni a teamen belül, hogy ezzel közös

célokat érjük el. Amit ennek kapcsán sikerként élünk meg többségében az, hogy jó emberi kapcsolatok kovácsolódtak a teamen belül. Azt gondolom meg tanultuk tiszteletben tartani egymás értékeit a közös munka során. Viszont ennek ellenére kicsit nehezíti a hatékony szakmai munkát, mert nehezen konfrontálódunk, tekintettel a kialakult emberi kapcsolatokra. Nagy változás volt az éjjeli menedékhely életében a védett szint megnyitása, az ügyfelek olyan köre előtt, akik szinte folyamatos kitiltás alatt állnak valamelyik szállón a szenvedélybetegségük miatt. A tavalyi évben a szenvedélybeteg ügyfeleket úgy próbáltuk meg segíteni, hogy a kitiltás felfüggesztése mellett ún. „elterelés” céljából segítő beszélgetésre invitáltuk. Aki vállalta a csoportban való megjelenést, a szabályok betartása mellett továbbra is igénybe vehette a szolgáltatást. Az aktivitásukat részben az vetette vissza hogy ez a csoportos kezdeményezés, tavasszal indult útjára, amikor felismertük azt az igényt, hogy ezzel a problémával valamit hatékonyan kell tennünk.

A drogfogyasztó fiatalok kiemelése több eredményt is hozott:

- Az alapszinten ellátott ügyfelek nincsenek kitéve a droghatása alatt rendbontó fiatalok normaszegő viselkedésének,
- Nem frusztrálja az idősebb korosztályt az a szocializációs mínusz, amivel a szenvedélybeteg fiatalok bírnak,
- A lopások és zsebelések száma is jelentősen csökkent.

A szenvedélybetegek szemszögéből is történtek változások, amiket a védett szint nyitása óta tapasztaltunk:

- Az érintett ügyfélkör nagyon gyorsan közösséggé kovácsolódtott,
- Az állandó férőhelyek jobb körülményeket tesznek lehetővé, ezért visszatartó erő a szállón történő drogfogyasztástól, melynek eredményeképpen itt is ritkábbá váltak a konfliktusok,
- A védett szinten az ügyfelek nagy része felismerte azt, hogy ez a lehetőség odafordulás feléjük a segítő szakemberektől, sokkal, több bizalommal fordulnak hozzánk, mint a tavalyi év során.

Minden felsorolt eredmény ellenére szembe kell azzal is néznünk, hogy nem oldottuk meg ezzel a problémát, csak tüzet oltottunk. A szállásbiztosításon kívül sok más szakember segítségének bevonását igényelné, hogy hatékony segítséget nyújtsunk. Az ügyfeleknek addiktológiai segítségre lenne szüksége, ami számunkra nagyon nehezen elérhető. Folyamatos kapcsolatra lenne szükség pszichiáter szakorvossal és pszichológussal.

Tekintettel az ügyfélkör fiatal életkorára sok esetben szükség lenne a hozzátartozók felderítésére, a segítő munka bevonására, de ez túlmutat a mi lehetőségeinken.”

Prainerné Holes Katalin

„Éjjeli Menedékhelyünk lakóösszetétele igencsak megváltozott az elmúlt időben, ami nem csak személyi, de létszámbeli változásként is definiálható.

Amíg régebben inkább az idősebb korosztály megjelenése volt a döntő, mára, ha úgy tetszik „fiatalodik” szállónk átlag életkora. Sajnos ez nem igazán jó, mivel a két generáció teljesen ellentétben áll egymással, mind a korkülönbség, mind valamely szenvedélybetegség miatt. A fiatalokra inkább valamilyen szerhasználat jellemző, míg az idősebbekre az alkohol. Szomorúnak tartom, hogy egyre több a 25 év alatti fiatal megjelenése, van úgy, hogy már valamilyen intézetből hozzánk vezet az első útjuk, így kezdik az életüket. Ezért első körben nagyon jó dolog a „védett” szint elindítása, amely elsősorban a szerhasználó fiatalok befogadását tette lehetővé a pályázati forrásból. Ezek a fiatalok jószereivel már majdnem mindenhol ki vannak tiltva viselkedésük, illetve szerhasználat miatt. Tulajdonképpen ez megoldás lett a lakhatásukra, és a generációs különbségek miatti feszültségek csökkentésére is. Azóta talán kicsit nyugodtabb is az élet a szállón. A „védett” szinten lévő fiatalok élete könnyebb lett, igaz az elején tartottam tőle, kellemes csalódás volt számomra. Könnyen beilleszkedtek, nagyon szeretnek bent lenni, még várólistára is kerültek ügyfelek a BMSZKI felvételi csoportján keresztül. Maguk után többnyire rendet tesznek, otthonossá változtatták környezetüket.”

Gál László

„Az ellátást igénybe vevők élethelyzetét figyelembe véve a szakmai segítség nyújtás lehetősége igen korlátozott. Ez egyrészt adódik abból, hogy csak az esti órákban találkozunk a lakókkal. Ilyenkor sokan csak tisztálkodási, pihenési lehetőséget várnak el. Egyéni esetkezelésre az intézmény működési szerkezete igen kevés lehetőséget hagy. Lényeges probléma, hogy a hivatali idők lejárnak akkorra amikor az ügyfél felkeres a problémával. Egyes esetekben lehetőség nyílik személyes beszélgetés keretében olyan problémák feltárására is, amelyről a lakó nem tudja, hogyan és honnan kérjen segítséget.

Ezek az esetleges szenvedély betegségekre, munkaszerzésre, átmeneti szállóra kerülésre, egészségügyi szolgáltatás igénybevételére, lakcím bejelentésre, illetve jogosultságokra irányulnak legtöbbször.”

Tószegi Tamás

„Szállónkon a 2015-ös év elején súlyos problémát jelentettek az egyre nagyobb létszámban megjelenő kábítószer használó fiatalok, valamint a szerhasználókkal szembeni szankciók. Annak érdekében, hogy a szállónk szolgáltatásait ezen fiatalok továbbra is igénybe tudják venni, létrehoztunk egy „Elterelő” csoportot, két kolléga vezetésével. A csoportfoglalkozások alkalmával kollégáink segítő beszélgetések folyamán igyekeznek célokat, motivációt adni ezeknek a fiataloknak, tájékoztatják őket a szerhasználat veszélyeiről, valamint lehetséges következményeiről illetve próbálnak nekik új alternatívákat kínálni jelenlegi helyzetük javítására. Azok a szerhasználó ügyfelek, akik részt vesznek ezeken a foglalkozásokon, továbbra is igénybe tudják venni szállónk szolgáltatásait. A csoport létrejötte után sok ügyfelünk élt a lehetőséggel.

Nagyon pozitív változás volt a szálló életében a november 1-ével a szerhasználók számára megnyitott védett szint, melyet a magam részéről meglehetősen szkeptikusan fogadtam.

Egyrészt attól tartottam, hogy így nem lesz semmi értelme a szerhasználókkal szembeni eddigi szankciónak szállónkon, mivel úgy fogják gondolni, hogy nyugodtan drogozhatnak majd a szálló területén is, mivel ha „lebuknak”, csak lesétálnak a védett szintre, és onnantól ott alszanak. Másrészt tartottam tőle, hogy a védett szintet egyfajta „belövő helyiségnek” fogják gondolni. Mostanra minden eddigi aggályom megszűnt az alsó szint működésével kapcsolatban. Örömmel tapasztaltam, hogy mióta megnyitotta kapuit sokkal kevesebb a konfliktus a szállónkon, amik ezelőtt részben a generációs különbségek miatt adódtak, részben pedig a használt tudatmódosító szerek fajtájából. (Az idősebb ügyfelek alkoholt fogyasztanak többnyire, a fiatalabbak pedig különböző drogokat.) Több, a védett szinten lakó fiatal is pozitívként értékeli a hely létrejöttét, hiszen a szállónkon megszokott szolgáltatásokon felül fix ágyakon alhatnak, valamint külön zárható szekrényeik vannak az ágyak mellett.

Kezdeti kétségeimmel ellentétben most azt mondhatom, bízom benne, hogy a védett szint a krízisidőszak végezte után is megmarad, folytatja működését.

A 2015-ös évben sikerült több ügyfelet is a FET-re, valamint ezt követően átmeneti szállókra irányítanunk. Eleinte ez nem ment zökkenőmentesen, mivel sokan közülük személyes támadásnak vették ezt a folyamatot, túlságosan „ideszoktak” szállónkra. Sokuknak kellett külön elmagyarázni, hogy ez saját érdekük, és szeretnék nekik lehetőséget nyújtani egy magasabb szintű ellátási formához, hogy onnan nagyobb eséllyel tudjanak még tovább lépni.

Tapasztalataim szerint mostanra ez az ügyfeinkben is letisztult, így gördülékenyebben működik az átmeneti szállókra való irányításuk, bejutásuk.

A magam részéről úgy érzem, hogy a hozzám tartozó ügyfelek elfogadtak, nyitottak felém, bizalommal fordulnak hozzám kérdéseikkel, kéréseikkel, amiket legjobb tudásom szerint igyekszem megválaszolni, és lehetőségeimhez mérten teljesíteni

Az idei évben szeretnék nagyobb hangsúlyt fektetni szakmai fejlődésemre, képzéseken részt venni főként addiktológiai témákban, hiszen sajnos ez egy olyan problémakör, ami véleményem szerint belátható időn belül nem fog megoldódni, viszont addig is szeretnék minél több hasznos tanáccsal és információval szolgálni ügyfeleinknek.”

Baranyai József

„Az ellátásokat igénybe vevők többsége mentálisan rossz állapotban van, jellemző rájuk az alkohol, a drog használat, és „a mindent feladok, kit érdekel” életszemlélet. A 2014 év beszámolójában a következő terveket szerettem volna megvalósítani 2015-ben: Szállónk házirendjét a lakókkal elfogadtatni, és érdekeltté tenni ennek betartásában. Feladatnak láttam többek között a reális jövőképük visszaadását, akiket lehet vissza vagy beilleszteni a munka világában vagy legalább a mentális leépülésük megakadályozását. Halaszthatatlannak tartottam és támogattam a drogkezelést, az „elterelés” beindítását, az egyéni és csoportos foglalkozásokat, mivel a lakók életkora kezdett eltolódni a nagyon fiatalok megjelenése felé. 2015 év jellemzői: az év első felében továbbra nagy problémát jelentett az alkohol mellett a drog nagymértékű, folyamatos begyűrzése, annak jövedékeként megjelenő konfliktusok sokasága: A lopások, a fürdők lefolyójában megjelenő elhasznált tűk, a „te drogos vagy”, „te meg alkoholista” beszólások, vagyis nagyon kiéleződött az idős-fiatal generációs konfliktus, miszerint „minden fiatal drogos” és „minden idős alkoholista”. Megemlíteném, nem utolsó sorban mind ezek mellett a pszichiátriai jellegű tünetek folyamatos jelenlétét is, amit kezelniük kell egy időben egy helyen. Tapasztalataim szerint orvosolandó területnek tartom még az eddigieken túl, az el nem mondott, eltitkolt, de jobb megfogalmazásban az elhanyagolt egészségügyi problémák kezelését, ami fakadhat szintén nemtörődömségből, nem érdekel szemléletekből. Jellemző az epilepsziás, asztmás ügyfél, de volt kezeletlen pacemakeres szívbetegünk, akit nagy nehezen sikerült szakrendelésre irányítani. Orvosi segítséget alig fogadnak el, nem akarnak együttműködni, a kórházi ellátástól rettegnek. Gondolkodásomat nem a „miért nem lehet”, hanem a „hogyan lehet megoldani” szemlélet, jellemzi, ezzel az erővel végzem munkámat.”

Tóth Sándorné

„Az Előd utcában eltöltött lassan több mint egy év tapasztalata mentén elmondhatom, hogy jól érzem magam és biztonságos stabil team alakult ki. A team elmondja, megbeszéli az aktuális problémákat, felmerülő hibákat. Mobilan viszonyul a változáshoz és konstruktív ötleteket hoz.

Elmondható, hogy ügyfeleink agresszivitása és konfliktusai alig csökkentek ennek ellenére, de élhetőbb tisztább, biztonságosabb környezetet tudunk teremteni. A kommunikációnk és a gondozásoknak köszönhetően az ügyfeleinknek megváltozott a felénk irányuló bizodalma. Ennek köszönhetően sokkal több szociális ügyintézés, írtpótlás történt. Már nem érzik például támadásnak a BMSZKI Felvételi Csoportra és / vagy iratpótlásra küldést ügyfeleink.

Előző munkahelyeimhez hasonlóan próbáltam csoportos tevékenységekbe bevonni az ügyfeleket. 2015. 05. 15. én a Budapesti Módszertani Szociális Központ és Intézményei két telephelyének - X. kerület Bánya utca 37. valamint X. kerület Előd utca 9 - szervezésében résztvettünk a „Teszed Önkéntesen a Tiszta Magyarországért” hulladékgyűjtő akcióban.

Első megmozdulásunkon 13 fővel kezdtük el a szemétszedést, mivel ügyfeleink így nem tudtak elmenni a szokásos helyeikre étkezni, ezért zsíros kenyérral és teával vártuk őket. A délelőtti folyamán 10 zsák szemét gyűlt össze, amit a Bánya utca 35-el szemben, illetve az Előd utca és Harmat utca sarkán helyeztünk el az arra kijelölt helyekre. A szemétszedés végén egy gulyásleves ebéddel köszöntük meg a részvételt, melyet összességében nagyon sikeresnek értékelek, sikerült minden hulladékot összegyűjteni intézményeink vonzáskörzetében.

December 24-én a nyitva tartásunk alatt majdnem 90 ügyfél volt egyszerre folyamatosan intézményben, 24 órában voltunk aznap nyitva. Közösen díszítetünk karácsonyfát és közösen főztünk a kíváncsi és önmagukhoz képest csendes ügyfelekkel. Az este folyamán 124 fő volt, aki vacsorázott és csomagot kapott.

Január elsején újra 24-órás nyitva tartásunk volt, amikor újra közösen főztünk az éjszaka folyamán 139 fő számára tudtunk így meleg vacsorát adni. Mivel ezen a napon egyetlen melegedő sem volt nyitva ennek nagyon örültek az ügyfelek.”

Fazekas Bálint

„2015. november 1.-én kerültem át az Előd éjjeli menedékhely és nappali melegedőbe és nagyon örültem, hogy lehetőséget kaptam ebben az intézményben dolgozni. Minden kollégától tanulok folyamatosan attól kezdve, hogy bekerültem, nagyon segítőkészek.

Műszak elején elosztjuk a feladatokat, majd nyitáskor mindenki teszi a maga dolgát, van, aki a beengedésnél van jelen, ellenőrzi az ügyfeleket, táskájukat, van, aki a menedékben rögzíti az adatokat, és van, aki a trezort, mosást, törölköző kiadást, vacsoraosztást intézi, stb.

Ez persze nem azt jelenti, hogy nem segítünk be a másoknak, sőt éppen ellenkezőleg, ott segítünk, ahol tudunk. Többek között ezért is érzem úgy, hogy ebben a teamben a kollégák nagyon is számíthatnak egymásra. Annak ellenére, hogy eddig mind összesen két hónapot sikerült eltöltenem az „Elődben” igyekeztem minél több ismeretet elsajátítani az intézményről és annak működéséről, valamint minél nagyobb gyakorlati tapasztalatra szert tenni részben a kollégák segítségével, részben pedig saját munkám végzése során.

A következő évben szeretném még jobban megismerni mind az intézményt, mind pedig a lakókat. Ezen felül pedig szeretnék minél mélyebb ismeretekre szert tenni a szociális ellátórendszer működését illetően, hogy minél nagyobb segítséget tudjak nyújtani ügyfeleinknek.”

Boros Sándor

„A teamben történt személyi változások szerintem nagyon jót tettek a munkánknak, végre egy irányba haladunk. Követjük a BMSZKI szakmai protokollját, és elkezdtünk valódi teamként működni. Az új kollégákkal együtt részt vettünk egy szakmai képzésen is, amit a cég indított. Rengeteg hasznos információval lettünk gazdagabbak.

Az intézmény védett szintjét jó lenne valamilyen formában tovább üzemeltetni a pályázatunk lejártá után is, hiszen nem tudok más ilyen helyről a fővárosban. De ennek lehetőségét még egyeztetjük, hogy ezt milyen formában lehetne kivitelezni.”

Domboróczki Csaba

„Kávé tejjel, cukorral!” (néha egy jókor elengedett mondat ügyfeleink felé is sokat tud segíteni egy-egy húzós ügyeleti estén átlendülni. A szerk.)

Fapados esetkezelés

A BMSZKI-ban 2012-ben indult el egy újfajta esetkezelési rendszer, mely a BMSZKI egyes átmeneti szállásain kezdte meg működését. A terv már induláskor is az volt, hogy az éjjeli menedékhelyeink is csatlakoznak majd ehhez az új szemléletű esetfelelősi munkához, tehát intézményünk is csatlakozott.

Az éjjeli menedékhelyeken a kiváltó ok az volt, hogy dolgozóinknak sokszor nincs idejük arra, hogy az ügyfelekkel tartalmasabb beszélgetést folytassanak, esetleg feltárjanak olyan problémákat, melyek ügyfeleink előrelépését segítenék, mert idejük nagy részét felemészti az ügyeleti munka. Ez lehet akár csak egy jó beszélgetés, vagy csak a megfelelő időben leadott pozitív impulzus.

A lényege, hogy a megszokott szakmai munkánktól függetlenül illetve azzal párhuzamosan elkezdett dolgozni intézményünkben egy esetkezelő szociális munkás, aki minden lakónk számára elérhető, akivel van idő beszélgetni, aki a megfelelő időt tudja fordítani mindenkire, aki megkeresi, vagy akinek fölajánlja a segítségét. Rövid tapasztalatunk szerint az esetkezelő kolléga munkája nagyon hasznos, nagyban segíti a többi kolléga munkáját, számítanak rá, és gond nélkül tudott beilleszkedni teamünkbe.

Cseri Erika - esetkezelő szociális munkás

„Mit csináltál, amiért büntetésből az Elődben dolgozol?... Jaaa, hogy ebben te is benne vagy?! Nah, te sem vagy normális!!”

2015. március végén kezdtem esetkezelőként dolgozni az Előd Éjjeli Menedékhelyen.

Bár korábban dolgozott esetkezelő a fapadon, az itt töltött rövid ideje és a személyes kapcsolat hiánya miatt nem tudtam hagyatkozni a tapasztalataira.

Nem volt titok, hogy nem egy előre kialakított és bejáratott rendszerbe „ülök bele”, azonban a kezdeti kérdéseim, kételyeim viharos gyorsasággal sokszorozódtak meg, és a helyzet adta szabadság előnyeinek és árnyoldalainak megtapasztalása mellett nyilvánvalóvá vált: nem lesz egyszerű folyamat egy mindenki számára elfogadható, élhető esetkezelői rendszer kialakulása.

Az Előd sajátos működési profilja nagyban meghatározza az igénybevevő ügyfelek körét. Olyan embereket is fogad, akik életvitelükből, élethelyzetükből adódóan nem képesek megfelelni a magasabb követelményeket támasztó fapadok elvárásainak, nem vállalnak együttműködést, magaviseleti problémáik miatt nem képesek a beilleszkedésre, sorra gyűjtik kitiltásaikat. Nagy százalékban jelenik meg az addiktológiai, és/vagy pszichiátriai probléma, szembetűnően egyre több fiatal érintett jelenik meg a szállón.

Úgy gondolom, hogy a szállót igénybevevő ügyfélspecifikumok kisebb számban persze, de gyakorlatilag leképeződtek a nálam esetkezelték körében is.

Értem ez alatt:

- aktív szerhasználat, addiktológiai és/vagy pszichiátriai probléma:

*„Ne nyúlj be a medvéhez, mert megharap, pedig csak húst akartam vinni a gyerekeimnek!”
(30 éves)*

„Mondom a nepper gyerekeknek: gyere, megmutatom, hogyan kell inni.” (55 éves)

- gyakori börtönviselt, gyermekotthonos múlt, folyamatban lévő eljárások:

„15 évesen besétáltam a gyerekotthonba, hogy vegyenek fel, mert nem bírom tovább. Előtte az életem maga volt a pokol.” (27 éves)

„Hiszek az új kezdetben, különben már én is rég felakaszthattam volna magam.” (30 éves)

A szálló másik sajátossága, hogy az érkezők minimális feltételek mellett vehetik igénybe az éjjeli menedékhelyet – akár erős szerhatás alatt is. A beengedés gyakorlatilag folyamatos, egészen reggelig.

Ez a rendszer az esetkezelői munkát, a jelenlétemet is nagyban meghatározza. A munkaidő kialakításának folyamatában rövid időn belül kirajzolódott, hogy az éjszakai ittlét gyakorlatilag kikerülhetetlen.

Különösen az első kapcsolatfelvételek, vagy az esetkezelési folyamat leginkább ebben az időszakban történtek meg, hiszen későn járt be az ügyfél, vagy kijózanodást követően ekkor tudtunk érdemben beszélgetni. Így extrém módon, igazodva a helyzethez nem ritka a 23, vagy hajnali 04, 05 órai találkozás, beszélgetés sem. Ismerve a szálló működését és az ügyfélkört, vezetőimtől sok támogatást és visszaigazolást kaptam, a kezdetektől képviselték az esetkezelés fontosságát és egy élhető, hatékony működés kialakítását.

A szállót igénybevevő ügyfelek nagyon sokféle helyzetben, helyzetből érkeznek, a legkülönbözőbb élettörténetek rajzolódnak ki. A fentiekben már taglalt sajátosságok mentén különösen fontos egy jól működő, egységes stáb jelenléte. Úgy gondolom, hogy kölcsönös nyitottság, elfogadás mentén a hasonlóan sokszínű Elődös teammel jó kapcsolatom alakult ki. Közös érdek a szálló biztonságos működtetése mellett, hogy az itt megjelenő ügyfelek a lehető legtöbb segítséget megkapják élethelyzetük változtatásához. Szorosan együttműködünk, a folyamatos visszacsatolások, napi tapasztalatok megosztása mentén támogatjuk egymás munkáját. Úgy érzem, mindkét team szerves részévé váltam.

Érkezésem előtt a telephelyről leginkább közvetett információim voltak, bőven tűzdelve az olyan városi legendákkal, melyek az Előd „késelős, túlélőtáboros” miliójéről szóltak. Emellett folyamatosan értek olyan megnyilvánulások, impulzusok, mint amivel beszámolómat nyitottam.

Tény, hogy az ügyfélkör és a szálló sajátosságai mentén sok a kezelendő konfliktus, és nem mindennapi helyzetek is előfordulnak. Ugyan nincs saját élményem az Előd hősikorából, de az itt töltött közel egy évem alatt nem tapasztaltam ezt a fajta, sűrűn emlegetett „balkáni” hangulatot. Persze ettől még nem mindig könnyű a helyzet, de egyértelműen érezhető az a munka, energia ráfordítás, aminek köszönhetően úgy működik a szálló, ahogy.

És, hogy kicsit visszatérjek a kezdeti gondolatsorra, lehet, hogy nem vagyok normális, de esetkezelőként dolgozni az Elődben egyáltalán nem büntetés.

Nappali melegedő

Nappali melegedőnk a már korábban említett időpontban tart nyitva, és fizikálisan is el van választva az éjjeli menedékhelytől. Férőhelyét tekintve 100 fő fogadására képes egy időben. Alapvető szolgáltatásaink közé tartozik a melegedés, fürdési és tisztálkodási, mosási, főzés és ételmelegítési lehetőség, lehet TV-t nézni, ping-pongozni, sakkozni. Munkahelykeresésben is tudunk segíteni, önéletrajzokat készíteni. Ezzel kapcsolatban telefonálási lehetőség van.

A szolgáltatásainkat igénybevevők két nagy csoportra voltak oszthatók az elmúlt években, ami nem változott. Egyik csoport a X. kerületben közterületen, erdőben, vagy lakásnak nem minősülő helyen élők. Ők a fürdés, mosás, főzés, víz vétel mellett, szociális ügyintézésért is hozzánk fordultak.

Másik csoport azon éjjeli menedékhelyeket igénybevevő ügyfeleink, akik az esti működést követően szeretnék a segítségünket kérni ügyeik intézéséhez, vagy egyszerűen csak visszatérnek hozzánk az éjjeli menedékhelyünk bezárása után.

Hivatalos ügyeik megoldásában inkább a nappali melegedőt használták, hiszen ilyenkor volt lehetőség telefonos ügyintézésre.

Melegedőnket továbbra is egy kolléga üzemelteti, és a napi rutinfeladatokon túl szociális ügyintézés és segítő beszélgetéseket folytat. Ami új dolog volt az elmúlt évekhez képest, hogy az utcai gondozó szolgálatok a nappali időszakban is szállítottak be hozzánk közterületekről ügyfeleket, így erre is fokozatosan fel kellett készülnünk.

Megvalósult terveink

- Teamünk egységesebb lett az elmúlt esztendőben,
- Javítottunk szállónk általános megítélésén ügyfeleink körében azáltal, hogy kiszámíthatóbban, biztonságosabban üzemeltünk az elmúlt évekhez képest,

- Szerhasználó ügyfeleinkkel végzett szociális és mentálhigiénés munkánk során megnyugtató és előremutató eredményeket értünk el,
- Sikerült szinten tartanunk az intézmény fizikai állapotát,
- Továbbra is megóvtuk intézményünket a különböző élőködőktől – poloska, csótány -, mely véleményünk szerint majdnem egyedülálló a hajléktalan ellátó intézmények sorában.
- Kollégáink továbbképzése révén, szakmailag is fejlődött a team.

Jövőbeli terveink

- Továbbra is kiemelt célunk, hogy nyugodt és biztonságos körülményeket biztosítsunk ahhoz, hogy ügyfeleink az intézmény adottságaihoz képest mégis jól és főként biztonságban érezzék magukat nálunk,
- Megtartani a bogármentes környezetet,
- Nappali melegedőnkben szeretnénk több közösségi és szabadidős programot szervezni,
- A mostani team munkánk – legalább - szinten tartása, fejlesztése,
- A valamilyen fajta kábítószer használó fiatalokkal végzett szociális munka terén szeretnénk a teamet fejleszteni.

Teamünk kiválóan felkészült a téli krízis időszak által diktált meg növekedett többletmunkára, gördülékenyen fordultunk bele a téli ellátásba.

Kollégáink az idén is részt vettek a nappali melegedők, éjjeli menedékhelyek teamjein, melyekről rendszeresen beszámolót tartottak. Az intézményvezető és a szakmai vezető az elmúlt év folyamán rendszeres szakmai teameken, szakmai műhelyeken vett részt.

A tavalyi évben, intézményünkben megtörténtek a szokásos különböző ellenőrzések. ANTSZ, Tűzvédelmi és Szakmai ellenőrzés is volt. Az év folyamán az aktuális Tűz és Munkavédelmi, valamint a tűzjelző rendszer működtetésével kapcsolatos oktatást megkaptuk.

Kollégáink részt vettek a kötelező éves orvosi vizsgálatokon is. Az ellenőrzések eredményeképp kiderült, hogy intézményünk, a felé támasztott kritériumok minden tekintetében megfelel.

2016. Január